

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6607/2025
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“, Крагујевац, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Свиларевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 5707/24 од 20.01.2025. године, у седници одржаној 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 5707/24 од 20.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 5707/24 од 20.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2336/24 од 16.07.2024. године, ставом првим изреке, одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља Небојше Вујанца Иивк 1223/23 од 04.01.2024. године, у делу којим је одређено извршење и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од укупно 3.929,00 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 34.696,00 динара, док је одлука о трошковима поступка садржана у решењу о извршењу јавног извршитеља Небојше Вујанца Иивк 1223/23 од 04.01.2024. године, укинута.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 5707/24 од 20.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20),

по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужиоца за исплату неисплаћених накнада за комуналне услуге одлучили на основу конкретног чињеничног утврђења из којег произлази закључак о томе да је тужилац предузеће које је овлашћено да врши послове обједињене наплате комуналних и других услуга на територији града Крагујевца. Закључак о његовој активној легитимацији у складу је са установљеном судском праксом, па нема ни потребе за уједначавањем судске праксе нити потребе за новим тумачењем права.

Сагласно наведеном, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење поднет је 28.12.2023. године. Вредност предмета спора је 3.929,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање чија вредност не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је и ревизија туженог недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић